

Het Kattebelletje

HART VOOR DIEREN

Veel dierenvrienden kennen het blad ongetwijfeld. In maart van dit jaar is er een heel leuk artikel in dit blad verschenen over de stichting. Hierdoor zijn er een aantal katten geadopteerd maar nog niet alle katten zijn "onder dak". Verder in de kattebel leest u over Joris. Hij is een van de vele katten die nog niet is geadopteerd. Wie belt er voor Joris of voor een van zijn vriendjes en vriendinnetjes ?

Dribbel vertelt:

Laat ik mij eerst aan u voorstellen. Ik ben Dribbel, mijn pelsje is zwart met wit en op mijn witte snuitje heb ik een zwart vlekje. Sinds januari 1994 verblijf ik bij de stichting. Aankomend voorjaar word ik 6 jaar. Ik ben een onplaatsbaar poesje, niet omdat ik niet zindelijk zou

zijn of een agressief karakter heb. In tegen deel zelfs, ik doe altijd alles keurig op de bak en ik ben ook vaak heel lief, vooral als ik slaap zeggen ze. Het grote probleem met mij is dat ik verschrikkelijk ondeugend ben en heel veel energie heb. Zo ziet men mij zelden slapen, ook heb ik helemaal geen tijd om op schoot te zitten. De hele dag ben ik in de weer met rottigheid uithalen en als ik tussendoor even stil zit is dat niet omdat ik moe ben, meer om na te denken wat ik straks weer zal gaan uitspoken. Toen ik pas bij de stichting was, werd ik geplaatst bij hartstikke lieve mensen. Toch brachten deze mensen mij na 2 maanden weer terug naar de stichting. Zij waren ten einde raad. Wat was er gebeurd? Om te beginnen heb ik eerst 3 weken constant zitten bléren omdat ik nog niet naar buiten mocht. Ze zeiden dat ik eerst goed aan mijn nieuwe huis en nieuwe baasjes moest wennen. Maar door de ramen heen zag ik allemaal kattevriendjes en vriendinnetjes in de tuin lopen en ik wilde met ze spelen. Omdat dit niet mocht, werd ik vreselijk chagrijnig en ging rake klappen uitdelen aan mijn nieuwe baasjes. Verder plaste ik op de vloer. Toen mijn drie weken huisarrest er eindelijk op zaten en mijn baasjes en ik zelf inmiddels lichtelijk overspannen waren, mocht ik eindelijk naar buiten. Er ging een wereld voor mij open. Het eerste wat ik deed was mijzelf ophijsen aan het schone wasgoed dat aan de droogmolen hing. Eenmaal boven op de molen ging ik oefenen met trapeze lopen over de waslijnen, wat soms niet helemaal lukte zodat ik naar beneden viel en het wasgoed meetrok. Mijn baasjes vonden dit de eerste keer nog niet zo heel erg, maar toen ik éénmaal ontdekte dat de andere burens ook droogmolens in hun tuin hadden kon ik mij gaan specialiseren.

Poes in asiel

*Treurig zakte z'n koppie naar benee,
hij had niet de "juiste" kleuren.
Dus 't zat hem van 't begin af aan niet
mee,
ze liepen al weken met hem te leuren.*

*Hij had een hart vol liefde,
maar dat telde zeker niet.
Er was niemand die hem bliefde,
en het deed hem toch zo'n verdriet.*

*Hij wilde ook zo graag een goed tehuis,
waar hij zou worden geknuffeld, lekker
fijn,
en samen met de baas liggen voor de buis,
dan zou hij echt gelukkig zijn.*

*Maar niemand was voor hem gezwicht,
We raakten hem niet kwijt.
Dus het asielhek viel achter hem dicht,
en daar zat hij nu al een tijd.*

*Stil verdriet staat in zijn ogen,
want hij mist een lieve baas.
Hij wil het nog steeds niet geloven,
en kijkt hoopvol door het gaas.*

*Maar geen mens bleef bij hem staan,
ze liepen allemaal voorbij.
En z'n hoop is overgegaan,
er komt toch niemand voor mij.*

*Toen ineens stond ze daar,
en ze had zo'n lieve stem,
maar hij dacht, het is toch niet waar,
en boog z'n koppie met klem.*

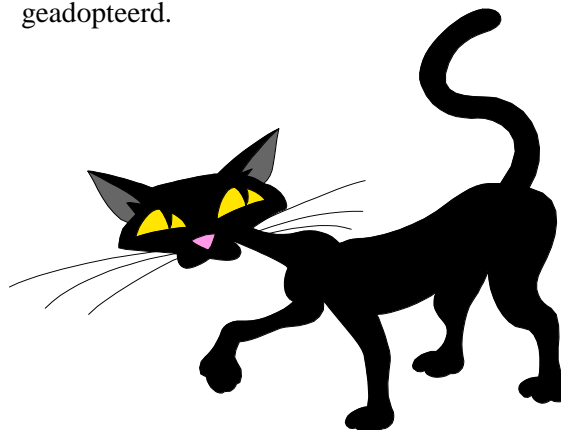
*Maar ze neemt hem wel en fluistert "dag
Mop",
vol liefde vlijt hij zich tegen haar aan.
Ze aait hem en z'n droevige ogen lichten
hoopvol op,
en plotseling hoor je zachtjes z'n motortje
gaan.*

Dag lieve poes, het ga je goed.

Ik vermaakte me kostelijk in de molens, alleen de baasjes en de burens waren minder blij en gooiden water over mij heen om me weg te jagen. Maar toevallig ben ik één van de weinige katten die wel van een douche houden en ging ik dus vrolijk verder met oefenen. Één van mijn favoriete spelletjes was vissen in de vijver van de burens. Met mijn klauwen sloeg ik menig visje uit het water, om het vervolgens op te peuzelen. Verder ging ik altijd bij iedereen die zijn buitendeur maar even open had staan naar binnen of er nog wat te beleven viel. Zo hadden de naaste burens een goudvissenkomp en ook een kanarie..... Nadat ik op een kwade dag het deurtje van de kanariekooi had opengetrokken, vervolgens met de kanarie ging spelen en hem later ook nog smakelijk verorberde, was de maat vol voor mijn baasjes en zo kwam ik weer terug bij de stichting. En gelukkig was daar ook een droogmolen in de tuin, zodat ik met mijn dagelijkse oefeningen gewoon door kon gaan. Om een lang verhaal wat korter te maken kan ik u nog melden dat ik nog twee maal bij andere mensen ben geplaatst, maar ook die hielden het niet met mij uit en brachten mij weer terug. Na vijf jaar en enkele droogmolens verder, woon ik nog steeds bij de stichting en ik wil hier nooit meer weg. Speciaal voor mij is er 2 jaar geleden over de hele tuin (220m3) een gazon dak gespannen. Omdat ik als enige kat bij de stichting over de hekken heen kon klauteren, met alle gevolgen van dien. Ook is er een machine aangeschaft om de was in te drogen. Men was het zat om steeds maar weer de was van de grond te moeten oprapen. De droogmolen staat gelukkig nog wel in de tuin voor mijn oefeningen. Als ik soms een beetje moe ben ga ik even uitrusten boven op de warme wasdroger.

Groetjes van Dribbel

P.S. Ik ben al enige jaren financieel geadopteerd.

Waarschuwing !

Voor iedereen die een kat heeft. Het gaat om de welbekende kantelramen. Laat uw kat niet overkomen wat al zoveel mensen met katten overkwam. Het is een ware nachtmerrie, wanneer je thuis komt en je door dit systeem je kat dood vindt. Katten komen klem te zitten tussen het kozijn en het verticaal open staande raam (het kantel systeem). Wanneer een kat in een speelse bui b.v. achter een vlieg aan gaat en tussen het raam komt te zitten, zitten ze vast door het spartelen en komen ze steeds vaster te zitten.

Aangezien de kat geen houvast heeft om los te komen of zich ook maar ergens op af te zetten is zijn lot bezegeld en zal hij dood gaan. Denk niet dat het u niet zal overkomen. Zet het raam niet zo open, zeker niet als u er niet bent, maar liever nog , zorg voor andere ramen of manieren van ventileren (luchtroosters). Voorkom dat uw kat zich vreselijk verwondt of de dood vindt. Geloof me, het bespaart u straks een heleboel verdriet. Spijt achteraf, daar krijgt u uw kat niet meer mee terug.

Steriliseren, een bittere noodzaak

Ondanks het enorme overschot aan katten, worden er nog steeds ieder jaar duizenden kittens geboren bij particulieren.. "De jeugd heeft de toekomst " zeggen we over mensenkinderen, het geldt duidelijk vaak niet voor kattenkinderen. Vele kittens kunnen niet geplaatst worden omdat er of geen goede adressen zijn, geen goede aanvragen zijn of gewoon veel te veel katten in Nederland zijn. Zwerfkittens zijn niet gepland. Vele asiels en stichtingen proberen door sterilisatie c.q. castratie het probleem onder controle te krijgen, maar kunnen helaas toch niet verhelpen dat er vele kittens wel geboren worden. Het zou een heel stuk schelen als particulieren eens ophielden met het fokken van katjes, die vervolgens een plek innemen waar een zwerfkitten geplaatst had kunnen worden.

Kopje van Joris

Het verhaal van Joris is eigenlijk te triest voor woorden. Deze prachtige rood-witte kater werd negen jaar geleden op een boerderij geboren en na 10 weken verhuisde hij naar een flat. Op zich geen vuiltje aan de lucht alleen..... na enkele weken kreeg zijn baas een zeer ernstig ongeluk. Hierdoor moest Joris hem bijna een jaar missen en al die tijd zat Joris moederziel alleen in de flat. Slechts voor zijn dagelijkse verzorging kwam er iemand opdagen, verder moest de speelse kater in alle eenzaamheid zich zien te vermaken En dat maakte dat hij zo schuw als een muis is geworden. Joris woont nu 7,5 jaar bij de stichting en gelukkig is hij zich weer een beetje "mens" gaan voelen en heeft diverse vriendjes gemaakt onder de andere katten. Maar een kopje van Joris, dat krijgt alleen degene die hem financieel wil adopteren.

ELS VERKERK HEEFT OP 12 NOVEMBER 1997
EXAMEN GEDAAN VOOR HET BEWIJS VAN
VAKBEKWAAMHEID.

ZIJ IS GESLAAGD MET 2 ACHTEN EN 1 ZEVEN.

HIERDOOR MAG ZIJ ZICH SINDSDIEN
GEDIPLOMEERD
ASIELHOUDER/PENSIONHOUDER NOEMEN.

Van het bestuur .....

In het afgelopen jaar heeft de stichting na lang beraad en intensief overleg met de gemeente een aantal ingrijpende verbeteringen aan de Thamerweg laten plaatsvinden. U kunt zich voorstellen dat na al die jaren van goede zorgen voor deze tientallen snorrende vrienden, er veel slijtage in huis is. Zo moest er al jaren iets aan de wanden en vloeren gedaan worden, zodat deze makkelijker en beter zijn schoon te maken en te houden. Bovendien was de quarantaine hoog nodig toe aan verbetering. Al jaren was het heel hard nodig om de hele beneden - verdieping (souterrains) te betegelen, maar helaas vanwege een ernstig mankement aan de buitenmuren van de woning beneden (vochtdoorslag), waardoor bij regenval de beneden- verdieping blank kwam te staan, was betegelen eerst niet mogelijk. Nadat de gemeente dit eindelijk had laten verhelpen konden ook wij de opdracht voor de verbouwing geven. Wij hopen volgend jaar in de gelegenheid te zijn om u al deze vernieuwingen te laten zien. U zult begrijpen dat bovengenoemde aanpassingen flinke kosten met zich meebrengen. Het was echter bittere noodzaak om een dergelijke verantwoorde uitgave te doen. Wij zijn dankbaar voor uw steun en hopen weer een beroep op u te mogen doen om de financiële basis te versterken. Heeft u ons al gesteund, dan kunt u de acceptgiro als niet ontvangen beschouwen. Ook de vrijwilligers en de dierenartsen willen wij bedanken voor hun altijd weer goede zorg en hulp. Wij hopen dat dit zo mag blijven.

Het bestuur wenst u fijne feestdagen en een gezond, diervriendelijk en snorrend 1999.

Het Bestuur.

